

OPROEP TOT REFORMATIE

Ondergetekenden, leden van een Gereformeerde Kerk¹, richten zich langs deze weg *tot alle medekerkleden* met een dringende oproep tot reformatie door terugkeer naar de eerbiedige gehoorzaamheid aan Gods Woord en trouw aan de belijdenis van de kerk.

Wij komen met deze oproep, nu de Generale Synode van Zuidhorn gesloten is en haar besluiten rechtskracht hebben. Niet uit behoudzucht of afzetten tegen de kerk, maar vanuit onze grote bezorgdheid en diep verdriet over het verval van Christus' kerk.

De Gereformeerde Kerken zijn door de Here rijk gezegend en tot een zegen gesteld geweest. Als pijler en fundament van de Waarheid, werkten zij door Gods genade ook als een zoutend zout in de samenleving, als een krachtcentrale voor het leven in staat en maatschappij. Maar nu moeten we zien hoe dezelfde kerken in verval zijn, ja zelfs aan deformatie en verbastering onderhevig.

noodzaak tot reformatie: algemeen verval in de kerken.

Dit verval is niet in alle plaatselijke gemeenten en in alle opzichten even duidelijk zichtbaar. Maar dat doet niets af van de verantwoordelijkheid die we naar elkaar toe hebben, in ware broederliefde! We noemen het volgende (zie de hieronder genoemde brochure voor nadere onderbouwing):

* In veel plaatselijke kerken wordt steeds openlijker toegestaan om ongehoorzaam te zijn aan de geboden van de Here. Dit is het gevolg van de secularisatie op allerlei gebied. Zo komt de praktijk van de *zondagsrust* door eigen invulling steeds minder onder het beslag van Gods vierde gebod om op de dag van de Here te rusten en zijn grote daden te gedenken. Hierdoor doen wij af aan de dienst aan Hem en doen we Hem zelf tekort.

* De *heiligheid van het huwelijk* staat onder grote druk. Zorgwekkend is dat echtscheidingen steeds meer vóórkomen binnen de kerken, maar vooral ook dat verschillende kerkenraden over de zonde van een echtscheiding die tegen Gods Woord ingaat, geen tucht meer oefenen. Dit geldt ook voor hertrouwen na een ongeoorloofde echtscheiding. Dit gebeurt tegen Christus' uitdrukkelijk gebod in.

* Ook het *belijden omtrent de kerk* overeenkomstig Schrift en belijdenis is aangetast door de secularisatie. Steeds meer zijn het de eigen geestelijke, religieuze behoeften en gevoelens die sturen, dan de roeping van de Here Jezus Christus die zijn bruid, zijn kerk vergadert. Dit gebrek aan kerkbesef komt ook uit in de geringschatting, ja zelfs ontkenning van het werk van de Here in de reformatie van zijn kerken de eeuwen door, het laatst in de Vrijmaking, en de bewaring van zijn kerken bij Schrift en belijdenis in de jaren zestig.

* *Het leven is één*: In de Vrijmaking bewerkte de Here de winst van de werkelijke betekenis van NGB art. 27-32 voor ons als kinderen van het verbond in het leven in deze tijd. Deze reformatie werkte dóór: het geloof dat de kerk de krachtcentrale is voor het hele leven, leidde tot het oprichten van gereformeerde organisaties op allerlei terrein. Met name kreeg in het onderwijs de band met de kerk weer gestalte, doordat door het brengen van grote offers op grote schaal gereformeerde scholen werden opgericht. Maar deze winst wordt steeds minder erkend en de '*doorgaande reformatie*' wordt afgewezen. De oorzaak daarvan is dat het eenvoudige en schriftuurlijke belijden omtrent de kerk ingeruild wordt voor een schema van de oude dwalingen van de pluriformiteit van de kerk en de onzichtbare kerk. Dat is onder meer te zien in 'interkerkelijke' samenwerking op allerlei gebied en vervaging van de schriftuurlijke kerkgrenzen. Hierdoor kreeg de secularisatie ook steeds meer vat op het gereformeerde leven.

* De vele liederen uit het *Liedboek voor de kerken* zijn geruisloos aanvaard. Dit gaat terug op de dwaling dat in de eredienst het persoonlijke denken en voelen van de gelovige, in plaats van Gods eer, centraal staan. Daarbij worden woorden met dubbele bodem, waarin dwaalleer is verpakt, geaccepteerd. Ook wordt in berijmingen van schriftgedeelten Gods Woord tekort gedaan, en antithese, verbondseis, en verbondswraak weggesneden. Ook het gebruik van de Psalmen, als Liedboek van het verbond, komt er steeds meer door in de verdrukking.

---

¹ Eén van de Gereformeerde Kerken in Nederland zoals het laatst in generaal synodaal verband bijeen in Zuidhorn, 2002/2003, postaal ook wel aangeduid met (vrijgemaakt).

* De *liturgie* ondergaat sterke veranderingen door de zucht naar eigen beleving van de creatieve mens. De ongebondenheid op dit gebied krijgt de vrije hand en neemt in verschillende plaatselijke gemeenten toe.

* Bij de *prediking* worden nieuwe wegen ingeslagen. Onder het motto 'de hoorder moet meer in beeld komen' dreigt de hoorder zelf steeds meer het centrum van de prediking te worden. Openlijk wordt de schriftuurlijke karakterisering van de prediking als bediening van de verzoening in twijfel getrokken.

* Zeer verontrustend is dat *verregaande schriftkritische gedachten* o.a. met betrekking tot de inspiratie en het gezag van de Schrift in de recente uitgave "Woord op schrift" vanuit de kring van de Theologische Universiteit te Kampen, door deputaten-curatoren werden goedgekeurd. De betrokken docent werd zelfs aangemoedigd in deze richting verder te gaan. De contacten met de Christelijke Gereformeerde kerken worden steeds nauwer, terwijl in deze kerken schriftkritische opvattingen in publicaties van voorgangers al meer dan 25 jaar ongemoeid gelaten worden. Zo is de schriftkritiek, vanouds door de Gereformeerde Kerken afgewezen en bestreden (Generale Synode Assen-1926), de kerken binnen gedrongen.

Dit verval binnen de kerken roept op zichzelf al om reformatie.

noodzaak tot reformatie: synodebesluiten

Maar de nood in de kerken is nog verergerd door de besluiten van de Generale Synode Zuidhorn-2002/03. Van deze vergadering mocht verwacht worden, dat zij reformerend zou optreden. De Here vraagt immers van zijn Kerk dat zij dwalingen afwijst. In de eerste plaats uit eerbied voor Hem. Maar ook ter bescherming van zijn volk. In plaats daarvan heeft de synode zich bij de ontwikkelingen in de kerken aangesloten en deze zelfs voor een groot deel gelegitimeerd.

Dat moge blijken uit de besluiten t.a.v. de zondagsrust/het vierde gebod, kerkelijke eenheid met Christelijke Gereformeerde kerken, kerkelijke eenheid met Nederlands Gereformeerde kerken, het zegenende gemeentelid, vertegenwoordiging in kerkdiensten van niet-gereformeerde kerken, ongecontroleerde viering van het Heilig Avondmaal in crisisgebieden, vrijgeven van de vertaling Groot Nieuws 1996 in de eredienst, invoering van onschriftuurlijke gezangen, ontkrachting van de art. 65 en 67 KO, het herziene huwelijksformulier, de nieuwe avondmaalsformulieren, invoering van het ordinarium, het onkritisch aangaan van een zusterkerkrelatie met buitenlandse kerken (PCEA in Australië) en het rapport en de besluiten over echtscheiding.

Hierbij kreeg de leugen een wettige plaats ten koste van de waarheid en werd eigenwilligheid in de dienst aan de Here toegelaten om aan de menselijke religieuze beleving tegemoet te komen.

conclusie

Door bovengenoemde ontwikkelingen en besluiten kan van de Gereformeerde Kerken niet meer gezegd worden, wat wij van de ware Kerk belijden: "Kortom, dat men zich richt naar het zuivere Woord van God, alles wat daarmee in strijd is verwerpt en Jezus Christus erkent als het enige Hoofd" (NGB, art. 29). Wij schrijven u dit alles met diep verdriet dat het zover gekomen is met de Kerk van de Here. Daarbij spreken we uit dat we delen in de schuld aan deze ontwikkelingen. We moeten onszelf beproeven of we wel op tijd hebben gewaarschuwd tegen de verkeerde ontwikkelingen of zelfs eraan hebben meegedaan.

oproep

Wij zijn daarmee tot de overtuiging gekomen dat de Here van *alle kerkleden* vraagt om onze *kerkenraden* op te roepen om de onschriftuurlijke besluiten van de Generale Synode Zuidhorn te *verwerpen* en te komen tot een *terugkeer* naar de eerbiedige gehoorzaamheid aan Gods Woord op alle terreinen van leer en leven.

Wij vragen u daarom, als medeverantwoordelijke broeders en zusters, deze zaken in uw gemeente en bij uw kerkenraad aan de orde te stellen. Uit liefde voor u, en tot bewaring van Christus' Kerk bij Schrift en belijdenis. Maar vooral ook met het oog op het recht en de eer van de Koning van de Kerk, onze Here Christus.

Verder verzoeken wij u er bij uw kerkenraad op aan te dringen, ook de zusterkerken binnen de kerkgemeenschap op te roepen om tot dezelfde daad van reformatie en terugkeer te komen. Om vervolgens met die kerken, die daar positief op reageren, te overleggen op welke wijze deze reformatie van de kerken gestalte kan krijgen.

Wij bidden en mogen geloven dat de Here Jezus Christus als Hoofd van zijn Kerk, zelf zal zorgen voor de bewaring van zijn Kerk. Maar Hij wil ons, gewone kerkleden, daarvoor wèl gebruiken. Het is onze vurige hoop en bede tot de Here, dat Hij u in het hart wil geven deze oproep op te volgen.

Met heilbede en broedergroet,

Uw broeders en zusters in de Here,